

สรุปหลักการสำคัญของ The Consumer Credit Act, 1974

The Consumer Credit Act, 1974 เป็นพระราชบัญญัติที่นำเอา
 ทฤษฎีควบคุมการให้บริการสินเชื่อแก่ผู้บริโภคมาอนุวัติการได้ใกล้เคียงที่สุด ตามทฤษฎี
 ดังกล่าวนั้นจำต้องสร้างระบบใบอนุญาตที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องให้ดุลพินิจแก่เจ้าหน้าที่
 ฝ่ายบริหารเป็นอันมาก แม้ว่าทฤษฎีนี้จะขัดต่อหลักนิติธรรมก็ตาม แต่ถาดูร่างเขียนกลไก
 ในการใช้ดุลพินิจให้รายเรียบ และสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างฝ่ายบริหารกับธุรกิจ
 เอกชนได้แล้ว ปัญหาในทางปฏิบัติก็จะไม่เกิดขึ้น การเขียนให้อำนาจแก่ฝ่ายบริหารแต่
 เพียงอย่างเดียว ย่อมมีผลเสียสองประการ ประการแรกฝ่ายบริหารจะไม่กล้าใช้
 อำนาจ ประการที่สองถ้าหากสนใจให้อำนาจก็จะมีปัญหาขัดแย้งกับเอกชน ด้วยเหตุนี้
 The Consumer Credit Act, 1974 จึงมีบทบัญญัติกำหนดขั้นตอนการให้อำนาจ
 มากกว่าพระราชบัญญัติอื่น ทั้งนี้โดยการเขียนกลไกในการบริหารธุรกิจและการให้อำนาจ
 ไว้อย่างกว้างขวางถูกต้องตามหลักกฎหมายปกครองสมัยใหม่ทุกประการ ปัญหาทางปฏิบัติ
 จึงมีน้อยมาก และเป็นพระราชบัญญัติที่ร่างได้ดีไม่แพ้ The Fair Trading Act, 1973
 ที่เกี่ยวกับเรื่องป้องกันการผูกขาด ซึ่งก็มีกลไกในการใช้ดุลพินิจของฝ่ายบริหารได้ละเอียด
 เช่นกัน

เป็นที่น่าสังเกตว่า The Consumer Credit Act, 1974 นี้เน้น
 หนักไปในด้านการบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้นมากที่สุด การกำหนดโทษอาญา
 ก็เป็นไปตามทฤษฎีสมัยใหม่ แต่มีข้อเสีย คือ ให้นำเอาการโฆษณาเผยแพร่ความฉิมา
 ใช้ประกอบการลงโทษ อย่างไรก็ตามก็ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบการ
 ผิดผิดพระราชบัญญัติได้กำหนดไว้กว้างขวางมาก ส่วนบทบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคนั้นได้เขียน
 ให้อำนาจรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงได้กว้างขวางแทนที่จะกำหนดเป็นรายละเอียดไว้ใน
 พระราชบัญญัติ ทำให้การคุ้มครองผู้บริโภคมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

หลักการใน The Consumer Credit Act, 1974 นี้ น่าจะได้รับการพิจารณาในประเทศไทยบ้าง ปัจจุบันกฎหมายจรรยาบรรณเศรษฐกิจที่ออกใหม่ทั้งหลายนี้ ผู้เขียนมีข้อสังเกตอยู่ข้อหนึ่งว่า ผู้ร่างค่านึงเฉพาะนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ เช่น ถ้าต้องการควบคุมการผูกขาดก็เขียนให้อำนาจฝ่ายบริหารเลยโดยไม่มีกลไก นั่นคือเอาแต่หลักการเป็นสำคัญ การเขียนให้อำนาจ เช่นนี้มีโทษกฎหมาย และข้อแตกต่างระหว่างนักเศรษฐศาสตร์กับนักกฎหมายอยู่ที่ว่า นักกฎหมายมี "เหตุผล" และค่านึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนด้วย กล่าวคือ จะต้องดูแลทางปฏิบัติและจะต้องสร้างกลไกให้ทางปฏิบัติราบเรียบ ประชาชนมีหลักประกันในเรื่องสิทธิเสรีภาพ นักกฎหมายจึงต้องค่านึงถึงพฤติกรรม และผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรม จึงต้องหาทางกระจายอำนาจ (decentralization of powers) และยึดหลักความยุติธรรมตามธรรมชาติ หลักกฎหมายปกครองเหล่านี้มาจากความเจริญของวิชาการกฎหมายที่หันมาศึกษาพฤติกรรม และผลกระทบต่อพฤติกรรม วิชานี้ คือ วิชานิติสังคมวิทยา (Sociology of Law) ซึ่งมอริซ ดูแวงแยร์ (Maurice Duverger) แห่งมหาวิทยาลัยปารีสกล่าวว่า เป็นวิชาที่ทำให้กฎหมายปกครองเจริญก้าวหน้ามาจนทุกวันนี้

หมวด ๓

การนำทฤษฎีควบคุมการเช่าซื้อสินค้าตาม

The Consumer Credit Act, 1974

มาใช้เป็นแบบในการยกร่างกฎหมายควบคุมการเช่าซื้อสินค้าในประเทศไทย